

Előfizetési díj:

Vidékre, postán:
vagy

helyben, házhoz hordva:

Negyedévre . . . 1 frt. 50 kr.

Félévre . . . 3 " — "

Egész évre . . . 5 " — "

Megjelenik e lap hetenként

egyszer, Szombaton.

Előfizetési pénzek elfogadjatnak Gallia Fülöp könyvkereskedésében Kecskeméten.

KECSKEMÉTI LAPOK.

Ismeretterjesztő hetilap.

Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sor, egyszeri hirdetésnél 5 kr.; — többszöri vagy terjedelmes hirdetések-nél árleengedés adatik.

A nyilttérben való közlemény 3 hasábos soráért 10 kr. számíttatik.

Hirdetések elfogadjatnak Gallia Fülöp könyvkereskedésében Kecskeméten. — Hirdetések ezenkívül fölvetetnek még M. Z. e. s. i. er. hirdetési irodájában. (Post, Király-utca 60. sz.)

Néhány szó a róm. kath. autonomiáról.

Az 1848. 20. t. cz. a bevett vallásfelekezetek tökéletes egyenlőségét és viszonyosságát kimondván, természetesen és jogosultán a vallásfelekezetek külső szervezetében és kormányzatában is változásnak kellett beállania.

E változás szükségéről a hazai vallásfelekezetek már akkor, többé-kevésbé, ösztönszerűleg meglettek győződve.

A mely hitfelekezet, miként a protestáns hitfelekezet a többieknek már századok óta mintaképül szolgálható autonomiával, vagyis saját egyházi, vallási és iskolai ügyeiben teljes függetlenséggel birt: az intézményein legfőleg korszzerűen javíthatott, s az új politikai institutiókkal szemközt is, törvényes önállása és függetlenségének tényleges alkalmazásán bizalommal törekedett.

De a mely hitfelekezetnek, mint a kath. hitfelekezetnek, a kormányhatalommal és papsággal szemközt a valóságban autonomiája még nem volt: annak az új országos viszonyok közt, az autonomiát szükségképpen megteremtenie kellett.

1848. előtt a róm. kath. hitvallás a magyar szent korona összes birodalmában uralkodó vallás lévén, az adott helyzetből némileg kimagyarázható, hogy a r. kath. hitfelekezet egyházi és iskolai ügyei, a kath. híveknek úgy szólván teljes mellőzésével, az apostoli magyar király és papság által, némikben a római szent szék befolyása fentartásával intéztettek el.

Az 1848-iki törvényhozással azon helyzet változván, egyháznak és híveknek azon-

nal érezniök kellett, hogy az egyházi és iskolai ügyekben szükségképpen más, teljesen szabadelvű és korszerű szervezetnek, intézkedésnek kell történnie. A reményteljes mozgalmak e téren nem is hiányoztak.

A fő- és alpapság azonnal gyűléseztek, s a főpapság részéről a szervezendő r. kath. autonomiára egy átgondolt tervezet dolgoztatván ki, ezen szabadelvű javaslat az akkori főpapságnak máig becületére válik.

De az ország leigáztatásánál a kath. autonomiára vonatkozó remények és törekvések is meghiúsultak, s a nyolcz millió kath. népességnek egyházfelekezeti és iskolai ügyei továbbra is a régi áldatlan állapotban maradtak, s levonva vidékenkint fölmerülő némi kis egyházközségi befolyásolást — a vallásfelekezeti, egyházi és iskolai ügyek, továbbá is a hívek mellőzésével, a kormányhatalom és papság által intéztettek.

A magyar alkotmány és parlamenti felelős kormányzat, visszaállítása után ez áldatlan állapot így sokáig többé nem maradhatott.

Azóta a görög keleti szertartású és izraelita hitfelekezet, egyházközségi és iskolai tekintetben, teljes autonomiával lett törvényhozásilag feiruházva; és az ország legtekintélyesebb hitfelekezetét tevő hívek a nyolcz millió lelket számláló katolikusok, egyházi, vallási és iskolai önállással és függetlenséggel máig sem bírnak.

És ennek érvényesítése mindezideig, most már csakis önmagán, a hitfelekezeten múlt el.

A többi hitfelekezetnek egyházi és iskolai ügyeit a kormányhatalom csak ellenőrzi,

azokat közvetve és közvetlenül, önmaguk a vallásközönséget a papságával együtt képező és együtttérző hívek kormányozzák.

Nálunk róm. katolikusoknál sok tekintetben még mindig megfordítva áll.

Nálunk általánosságban az egyházközönséget képező híveknek mindezekbe alig van befolyásuk.

Az alpapság a patronátus és püspökség által választatik, s illetőleg nevezetik ki, a főpapság ismét századok óta egyedül az apostoli magyar király kinevezésének folyománya.

Az országos r. kath. egyházi vagyon sehol sem kezeltetik és ellenőriztetik önmaguk a hívek által; de vagy kezeltetik a kormányhatalom által, mint a vallás és tanulmányi alap; — vagy a hívek teljes mellőzésével kezeltetik a főpapság által, mint az ügynevezett papi vagyon, s a püspökség- és káptalanoknál létező alapítványok. Hogy ily vegyes kezelés és élveztetés mellett ezen tisztán egyházi javak, eredeti rendeltetésüktől nagyobb részben eltérő útra tereltettek, s hogy kellő ellenőrség hiányában nem teljesen az eredetileg kitűzött és hivatásszerű célra fordíttatnak: az természetes és köztudomású.

Míg a többi hitfelekezetek iskoláik függetlenségét ma már teljesen megőrizték, s azokba a kormány ellenőrségén kívül befolyást csakis a hívek gyakorolnak; addig a r. kath. hitfelekezet iskolái kormányzatába, általánosságban szólva, a hívek egyeteme jelentéktelen befolyással bírnak, s az ország nagy részében azokra nézve a papság tényleg exclusiv szabadalmat vél még mindig fentarthatni.

TÁRCSA.

Egy rózsa-csokor.

Egy nagy mesés könyv a hajdan,
Melyet olvasni nem tudunk;
Régen meghaltak a kik írták,
Megfejtethetetlen általunk.
S mi maradt ránk a mesés korból,
Egy-egy emlék, egy-egy rege,
Hogy bámulhassuk a csodákat
És álmojunk vele!

Thaly Kálmán.

Ha a művész alkotásaiban vannak remek, miért ne volnának az istenében, ha jó, ha böles emberi jelzőkkel ruházzuk fel?...

A hamvas rózsa-bimbó, mely fejét lehajtva az enyhe szellő hullámos redőin ring, az egyszerű, cse-nevész szarkaláb ellenében, a gömbölyű arcú ifjú lányka, ki egész hittel és ragyogó mosollyal néz szerelme jövőjébe, a szögletes kétkező férfiúval szemben, oly merész felhívással kérdezek, oly határozott igennel felelek.

Ki nem hajlik meg feleletük előtt?

Ki nem hisz nyilatkozatuknak?

Tegyen megczáfolására kísérletet az a férfi, ha a kudarcot szereti. A nő szemeinek búbajos sugarával mélyen rátekin, és ő azon perczen egyszerre felmagasul és megsemmisül; felmagasul, hogy képén a boldogabb lét varázsos fénye ver tükröt, megsemmisül, hogy mint a holdas a kimondott szóra, arra a nézésre lerogyik és örületes áhitattal karolja át

mámoros esókok között az égi lesújtó térdeit. Lelke belevész esókjába, s ő önfeledten fekszi a boldog port, melyet az imádott lengé uszálya megsepert.

S a rózsa?

A rózsa még fenségesb diadalt ül a virágok körében. Véle nem is versenyez egy sem. Neki a teljes elismervényt megszerző az, kinek életét, báját, illatát köszöni, a szerelem gyönyörű istennője, Aphrodite.

A bizony. Szerelem istennője. A rózsa még azon korból való, melyben a virányos görög Olympon istenek és istennők diadalmait hitte pompázni a hellén theológia. Valami nagyszerű gondolat vonul át e hiten minden keresztényiétlensége mellett is, mely az ég lakóinak családi életet ad, és méz-édes aszút itat velük. „Serleg a kézben, asszony az ölben!” lengeti magasan zászlaját. Csak cigány kellett volna még nekik, Orpheus helyett — Patikárius Ferkót... Hanem ez nagyon megkésett.

Szép theológia volt ez, aranyak a napok, melyek folyamán át virult, melyek mindegyike egy-egy himes pillangó, himes rege szülőanyja.

Csodálatos. Mig a völgy, mely az Olymp lábánál terül el, csöndes, hallgatag, néptelen vala, addig az ormón örökös élet, vigasz, ünnep honolt; mikor a völgy benépesült: akkor az ormó kipu sztult, nem hagyva maga után a regéknél egyebet, hanem ez is elég dús hagyomány annak, a kire — több nem jut.

Üssük fel ezen hagyomány könyvét S olvasunk belőle!...

A pezsgő öröme, mely a mennyei lak esúcsait besugározza, zajjal megtel, hosszabb időn keresztül árnyat vete Aphrodite, az atyaisten legkedvesebb leányának, bújja. Valami alakatlan borongó fájdalom borult kedélyére, melynek okát mindhiába fürkészte. Areza, mely előbb fényözönlőn ragyogott, mint a nap, most alig fénylett; hasonlított a holdhoz, midőn ez ködös őszi este a sűrűsödött légen át esupán bágyatag, rezge sugárokat bocsáthat a földre. A köd helyét nála a búbánat pótolta.

Szorongó érzettel tölté el Zeüsz kebelét lánya sorsa, s hogy felvidítsa, kérve kérdezte, mi baja? Nem kapott egyenes választ, mely rámutatott volna a sebre, s ezzel együtt az irra, mely behegesztendi. Felajánlotta neki, hogy kívánjon tőle bármit, szívesen megadja! De hasztalan. A lánynak szava mindéig egy és ugyanaz maradt:

— Nem tudom, jó atyám, mi bánthat, s mit kérjek felvidulásomra, adj, a mit kegyelmed akar.

— Jól van hát — viszonzá Zeüsz — eredj a völgybe, s mivel úgy sines még jelképed ezen a világon: teremtsd meg azt, miként neked tetszik, s miként erőd enged.

És úgy lön.

A völgyben teremvén Aphrodite, megteremté az egyszerű fehér rózsa-bimbót, a görögök szerint, a szépség, ifjúság, öröm és kellem képviselőjéül, meg a boldogtalan lemondó szerelmi jelvényeül. Vagy talán épen kedély-állapota nyert abban megtestesítést, az az érzet, mely a földön az első szerelem

Pedig az uralkodó vallás jellegének törvényes megszüntével, most már a valóságjogúságnak egyedül lehetséges korszakában, a katolikus érdekek biztonságát, s a kath. institúciók felvirágzását nem többé egymagában a kormányhatalom és papság megszokott szövetsége adja meg; de a változott országos viszonyok közt, csakis az összes hívek a nyolczadik főnyi katolikusok adhatják meg.

S ép azért ohajtandó, hogy hitfelekezeti iskoláik és intézeteikben, az egyházi alapítványokra és javakra, a tanulmányi és vallásalapra a felügyeletet, a kormányzatot, a hivatásszerű használatot önmaguk a hívek, a papsággal együtt hitfelekezeti képző egyházközösségek vegyék át; hogy a papi választások is, miként az első keresztény századokban történt — fentartván természetesen az apostoli magyar királynak a főpapság kinevezésére vonatkozó kijelölési jogát — a megállapítandó szervezeti szabályok szerint, ismét a hívek egyeteme által eszközöltessenek.

Eben áll a valódi autonomia. S e jogok élvezete és birtoka nélkül a kath. hitfelekezethek reménylett önállása és függetlensége tényleg nem is fogna bekövetkezni.

Hogy az átalakulás szükségérzetétől a hívek egyetemessége mélyen át van hatva, s hogy az autonomia megteremtése mind a főpapság, mind a hívek által komolyan és üdvös törekvéssel czéloztatik, azt az e téren tett újabb lépések eléggé igazolják.

Mik történtek különösen ez érdekekben? mily országos fontossággal bír a r. katolikusok autonomiája mindnyájunkra nézve, s minő eredményt jósolhatunk a jóindulatú törekvésekre? mindezeket közelebb, ha olvasóink megengedik — szívesen jelezni fogjuk.

(Folytatása következik.)

Rendelet. 24.950. sz. A vallás és közoktatási m. k. ministertől. Kecskemét város közönségének.

Az ország különböző vidékeiről értesültem.

1-ör: A felől, hogy az 1868.: 38. t. cz.

1—7. §-aiban foglalt sa tankötelezettségre vonatkozó rendeleteinek sem a szülők sem a községi hatóságok nem tesznek kellően eleget, s az iskolákba annyira sem járnak el a tanköteles gyermekek, mennyire a létező tantermekbe beférnének.

2-ör: A felől, hogy az idézett t. cz. 35., 36. és 37. §-aiban rendelt iskolai adót máig sem fizették vagy épen nem is vetették ki igen sok oly helyen, a hol már községi iskola létezik, vagy épen ezen adók segélyével s a 37. §. rendeleténél fogva már állítandó lett volna; s különösen, hogy a 37. §-ban a pusztai birtokoktól rendelt adó a legtöbb helyen nem szedetik be;

ezeknél fogva a város közönségének a közművelődés iránti buzgalmában helyezett bizalommal megkeresem a város közönségét, hogy miután a tanfelügyelők a gondjaik alá bizott községek számos voltánál fogva sem örködhetnek közvetlenül minden egyes helységben a tankötelezettség pontos teljesítése felett, szíveskedjék a város közönsége épen most a tanév elején haladéktalanul intézkedni az iránt, hogy a szülők gyermekeiket a népisk. törv. 1—7. §. értelmében legalább annyira pontosan járassák az iskolába, mennyiben azok a már is létező tantermekbe beférnek, s e végre tessék az idézett törv. §-okat újból kihirdettetni s azok folytonos végrehajtását eszközölni.

Továbbá hasonló bizalommal hívom fel a város közönségét, hogy az idézett törv. 35., 36. és 37. §-aiban rendelt iskolai adó a mennyiben még igénybe nem vétetett volna, azonnal a törvény értelmében kivettessék s behajtassék és a netán szomszédságban létező puszták a törv. 37-ik §-a értelmében az illető községhez csatoltassanak.

Hasonló intézkedésekre utasítottam a tanfelügyelőket is, s felkérem a város közönségét, hogy részéről is támogassa a tanfelügyelőket ezen ép oly törvényes, mint népiskolai oktatásunk emelkedésére nagy fontosságú eljárásukban.

Budán, 1870-ik év November hó 3-án.

B. Eötvös József.

Egy kis észrevétel a „Kecskeméti Lapok“ folyó évi 46. számában megjelent „Egy vegyes házassági eset“ czimú czikkére.

Oly finom műveltségű férfiról, mint a milyenek az „öreg Káplán“ föltisztelendő Laukó Károly ev. pap urat képezte magának, föltételezett annyi figyelmet, hogy a „Kecskeméti Lapok“ érdemes olvasó közönségének gyönyörködtetésére nem fog oly ügyet, mely a vallásos meggyőződéssel szoros összefüggésben áll, nyilvánosság előtt reproducálni, még pedig anélkül, hogy az egész ügyállásról biztos tudomást szerezne magának; sőt még azt is föltételezte L. úrról az „öreg Káplán“, ki jelenleg főpásztora meghagyása folytán szerencsés vezetni ideiglenesen a kecskeméti kath. plebánia ügyeit, hogy nem fogja csekély személyét kereszttyén szeretettel meghurczolja saját hívei és nem-hívei előtt gyűlöletessé tenni akarni, s eljárása fölött kihallgatás nélkül pálcát törni, s árva fejére „épen a kereszttyén vallásnak nevében“ kikiáltani a kárhoztató anathemát.

Az „öreg Káplán“ midőn a vegyes házasságra lépendő kath. felet figyelmezteti a kath. egyháznak törvényeire, melyek mindenkit köteleznek ki annak híve, s eléje terjeszti az ezen törvények áthágásából rá háromlandó lelkiileg káros következményeket (ezt tette az incriminált esetben is, — egyebet semmit, de ha a „valóságos menyasszony“ sem a „passiva assistentiával“, — mely nem igaz, hogy az „ambitus alatt“ történik — meg nem elégedett, sem L. úr „áldását“ nem volt hajlandó elfogadni, arról már aztán a „tiszteltes öreg Káplán“ sem tehet), csak elodázhatlan kötelességét teljesíti, (természetesen kath. szempontból véve fel a dolgot), mit tenni is tartozik minden kath. pap., ki egyháza törvényeit tisztelgetben tartja. S épen ezt tették előtte más kecskeméti kath. lelképásztorok is.

Ha példákat kíván L. úr, szíveskedjék a helybeli ref. egyház anyakönyveit átvizsgálni, s számtalan vegyes házassági esetet fog találni, melyek a ref. lelkész előtt köttetnek, annak csalhatatlan jelétül, hogy az „öreg Káplán“ előde és elődei, kik Plebánusok, esperesek, prépostok voltak, épen „oly módon igyekeztek a vallás kenyerével és az ige tejével üdvösségre táplálni hitűknek cseledeit!“ mint táplálja a mostani „öreg Káplán.“ S midőn ennek ellenkezőjét állítja, elárulja: hogy „nehány év folytán nagyon keveset és felületesen tapasztalt Kecskeméten.“

„Igen jól tudom én azt, (írja L. úr) hogy vegyes házasságokat templomban esketni a kath. szentegyháznak tilalma folytán nemesak az „öreg Káplán“ úrnak, hanem a prépostnak sem szabad.“ Hát mért állítja pelengére az „öreg Káplán“ azért, mert kijelentette az illetők előtt, hogy a templomban nem esketheti meg őket? „S ehhez (igy mossa tovább kezeit L. úr) énnekem nincs nem is lehet szavam.“ Dehogy? mire való tehát a közölt czikkcseske?

A mi pedig a „reversálist“, mint irott biztosítékot illeti, ezt már nem szokta követelni (?) az „öreg Káplán“, miután a törvény érvénytelennek nyívanította. Hanem annyi igaz, hogy vegyes házasságot csak az esetben áld meg, ha a kath. egyház által követelt föltételeknek a felek eleget tesznek. E föltételek meg vannak már határozva századok óta, s olvashatók minden

relytélyes nyugtalanságával szállja meg a fejlődő leányka szívét és idegeit.

— Legyen! — szólt a bánatos istennő és lett. Véle öröme megjött, mert kibúsulna akarata teljesülésén? Egész vidoran emelkedett vissza dícs-esarnokába ura-atyját lehivandó, hogy örömét ossza. Osztotta is az a többi istenekkel egyetemben s legmagasabb tetszését abban nyilvánította ki, miszerint tőkélyesbiteni ohajtá. Ohaja iziben valósult.

A bokorra inté a dalok mesterét, a legnagyobb dalnokot, a fülemilét és ott dalra készíté. Zengett, csattogott a madár elbűvölön, elbájolón, úgy hogy az istenek a szüzi művészet felemelő, gyönyörrel elárasztó italát itták. Mintha csak remekbe dallott volna, mintha csak szívet akart volna megrepesztetni.

Hisz nem is vágyott kevesebb után.

A rózsabimbó zöld burka lassan-lassan dala alatt megnyílt, felesattant, kifeselt. Így ő második anyja leve a rózsának; s onnan van, hogy most is legörömostebben dall, legszebben énekel a rózsán, élvezve a viszontlátás édes kéjét. Ily viszontlátáskor nincs pihenése, szünete, nyugta. Addig zeng, addig csattog, míg szíve megszakad, s élettelenül hull alá a földre. Mert:

Oh olyan a szív, olyan mint az ág,
A hervadás, bú nem árt úgy neki,
Mint a virág a mihez nem szokott,
A sok virág, ah ez letörbetti!...

Tóth Kálmán.

Hanem még egyedül fehér rózsá fakadt a völgy ölében, a piros, a kedves piros rózsá csak később

született. Ez a valódi szenvedélyes szerelem természetes gyermeke.

Sokszor eljárt utóbb Aphrodite teremtményéhez búját, baját, gondját elfelejtendő, s addig-addig járt el, míg üde arca, égő szemei, pihegő ajka, hullámzó hó kebele, szóval egész főséges lénye Éroszban fölébreszté önmagát. Nem volt éjje, napja a szerelmes istennek, ereiben örökös pezsgés, szívében örökös sajtás, lelkében örökös vágy nyugtalanítá. Minden módon felakarta érzelmeit tární imádotjának, hanem ez tudni róla egyáltalán nem ohajtott.

Hja, kérem szépen, akkor is olyau volt már a nő!... Egyik tizenkilencz, másik egy hián húsz...

Szegény Érosz mit tehetett egyebet, minthogy leste a napot, az órát, a perczet, mikor Aphrodite eljövend virágjához. Leste várta, s az érkezőt üzöbe vette és hevében, mivel elérni nem bírta, ijja után kapott, s azzal hamarabb, mint a szél, mint a villám, mint a gondolat rája lövén, megsebesíté. Vére a rózsá-virágyon futónak kifeescent, és keskeny piros szalaggal, a piros rózsák szalagával jelölé a meghaladott utat.

Az üldözö ott elfutva megállt, s eltelni a rózsák gyönyörű habos piros színével nem tudott. Legyöke-reztek lábai, mi által a nemes vadról egészen meglepedkezett, s az töle szépen megmenekült. Ő pedig egy bimbót szakasztott szerelmének és lefolyt esetének emlékeül.

S ezóta a rózsá folytonosan a szerelem virága. A régibb és újabb szerelmi dalnokok ezerszer meg

ezerszer beszövik költeményeikbe. És érzéssel, izléssel, költői tehetséggel alkalmazva igazán remek sorokat, remek képeket ad. A leányka szépsége például aligha volna egyszerűbben és mégis festőibben leírható, mint e rövidke versszakban:

Mi vonja úgy fejed a te kis kezre?
Tán a mik a rózsát
A bokorra vonják,
A nagy szépség súlya, a nagy szépség terhe?

De míg e szakasz csak képül, addig a piros rózsát az alábbi sorok egyenesen a „szeretlek“ nyilatkoztatának kifejezőjeül tüntetik elő:

És e piros rózsá!... ezt már magad adtad,
Mikor arról szóltam, mint szeretlek téged!
Hallgató válaszul adtad-e a rózsát,
Vagy hogy mit jelent az, te tán nem is érted?
Szólj, vagy ne, oh ne szólj, ne vedd el az üdvöt,
A mit e virág nyujt sejtésimben nekem...
Oh én e rózsával legtöbbet mulatok,
Én e rózsá felett legtöbbet könnyezem.

Azonban nemesak a költők, kik közül, mint egyik leghivatottabbat, a magyar irodalomból jelen idézeteimben Tóth Kálmánt mutatám be, hanem mások is ily különös szeretettel fordulnak a rózsá felé. Népdalokban, néprománczokban, s női keresztnevil szintén használatos. És a mint e virág lassan-lassan az egész földgömbön elterjedt, némely férfiak és nők bizonyos beteges hajlammal viseltetnek irányában. Számosan feljegyezvék, kik életüket csupa ró-

kath. „Egyházi jogtan“-ban. Nem is fog belőlük engedni az egyház soha. De nincs is oka L. úrnak, különösen mint tiszteletes evan. predikátornak oly érzékenyen feljajdulni a vegyes házasságok körüli eljárásunk fölött. Lássá az „öreg Káplán“ egészen az ön nagymesterének Luthernek, az öt híven követő kanonistáknak és tudós predikátoroknak utasítását követi, mert Luther a többek között azt tanítja, hogy azon törvényt, melynél fogva az úr Isten hajdan megtiltotta az Izraelitáknak házasságra lépni a Kanaanitákkal, szükséges megújítani, és az új vallás követőinek meg nem engedni, hogy házasságra lépjenek a katolikusokkal, mivel ekképen az igaz tudománytöli elpártolás veszedelmére tétetnének ki azok.“ Ugyancsak Luthernek az 1750. évben magyar nyelven kiadott Katekizmusában a 473. lapon a házasságokról ez áll: „Mi tisztek? olyan személyt válasszanak, kivel istenes életet élhessenek, idegen vallásút távoztassanak stb.“ Carpvovius pedig Jurisprud. Eccl. L. 2. T. 1. ezt írja: „Ovatosan kell eljárni a katolika és lutherana vallást követők között kötetendő házasságok engedélyezésében; meg kell vizsgálni: vajon remélhető-e a pápista hitet követő fél megtérése, a lutheránus házastársra nézve nem forog-e fenn viszály; és szükséges-e egyesítésre lépniük a születendő magzatoknak az igaz lutherana vallásbani neveltetésük iránt, erről biztosító levelet adván ki; a melyek ha pontosan megtartatnak, nem kell eltüntetni az egybekelést, ellenkező esetben pedig semmi szín alatt sem fog megengedtetni.“ Ha már most ön tiszteletes evan. predikátor úr célszerűnek találta a nagy reformátornak és tudós elődeinek tanait reformálni s azokkal ellenkező eljárást követni, akkor önnel az „öreg Káplán“ alig tartja érdeemesnek komolyan szót váltani. *)

Ezek elmondására L. úrnak a „K. L.“ olvasói közül többek által roszalt és egyedül a kedélyek felizgatására szolgáló megtámadása következtében „emberi érzülete“ és „papi hivatalánál“ fogva kényszerítve érezte magát az „öreg Káplán.“
Kiss Imre. **)

Színház.

Szombaton, November 12-én bérletszünetben Hubay úr jutalmára Obernyik „Brankovics“-a adatott, az alkalmatlan sáros út daczára szép számú közönség előtt. Leszámítva azon körülményt, hogy oly darabok, mikben a tulajdonképeni szereplőkön kívül „fourak“, „katonák“, „nép“ fellépése szükséges, — valamennyire is begyakorolt statisták s felesleges dísz- és egyéb öltönyök hiányá-

*) Ez utóbbi észrevétel illemben is ki lehetett volna fejezni; egyébiránt nem az itt a kérdés: hogy Mózes maga korában és saját viszonyai közt milyen törvényt hozott, vagy Luther és követői saját felfogásuk szerint miképen intézkedtek? hanem az: hogy miután Magyarországon élő törvénye szerint a vegyes házasságot — mostani viszonyaink közt — akadályozni, vagy reversalist kívánni nem szabad, — lehet-e s szabad-e törvényesség bűne nélkül bármely vallás papjának ilyesmit elkövetnie. Erre kellett volna felelni. — Hiszen Mózes a sertésűs ételt is eltöltötte; mégis be jól esik az a foghagymás kolbász nekünk keresztény papoknak és nem-papoknak. — Hanem csak úgy van az: ha akarjuk vemhes; ha akarjuk nem vemhes.
Szerk.

**) E „kis észrevétel“, mely azonban sehogyan sem akar címének eleget tenni, — kötelességünk volt közölni; de a dogmatikai feladványok vitatásától jövőre lapunkat megkíméltetni kérjük.
Szerk.

„sák között iparkodtak tölteni, avval vonták be a met, melyben nappal időztek, a szobát, hol felet nyugalomra hajtották. S nem egy esett közül-áldozatul a túlságban kábító illatnak. Valának ont, kik szerelmi örjögésükben szakadatlan rózsákat miveltek. Így a bérezes és regés Erdélyben ma is él a néptudalomban a Rapsonné története.

Vára a Parajd és Szováta közti Ilyésmezőhöz közel a hegytetőn díszlett. Jelenleg egyedül, elhagyottan áll a rengeteg havasok közepett, vad fenyesekkel környezve. Egyike a legregényesebb, legregibb s épen azért legmesésebb romoknak. Kővein a pünkösdi rózsák még mai napság is virágoznak, s a nép „Rapsonné rózsáinak“ nevezi. A rege rólok az, hogy elszakadván szerelme bálványától bubánátát bennök csillapítá. Thaly, a kitűnő fiatal történész, Kővári után egybeszöve a hagyomány szálait kerek egészé, s a várúrnő rózsáira iránti erős szenvedélyére vonatkozólag néhány jellemző vonást ide írok belőle:

Szép Rapsonné, szép Rapsonné
— Várad csarnokában —
Miért lesz oly nagy örömet
A piros rózsákban?
Azzal van a torony, bástya —
Szóval egész vár tele:
Mint bűbajos úrnőjének
Szerelmelel kebele!

Sovárgó szép Rapsonnének
Csak a rózsák örömei —
Szerelmének bűbánátát
Csak rózsákkal enyhítgeti...
Mert van bűbáj szerelmének:
Távol lévén kedvesétől

ban — a vidéken vajmi ritkán sikerülnek a szerző fogalma s az illusio kívánalmi szerént; az előadásról általában jót mondhatunk. Az egyes szereplők szép igyekezetet tanúsítottak s az előadás sikeréhez teljes erejükből járultak. Hubay úrnak a czimszerep a közönség teljes elismerését s méltánylását vívta ki. Zendingé asszony mint „Mária“ feladatát kitűnően oldotta meg. Dalmai „Amurát“ szerepében tehetségének igaz jelét adta, — s midőn ezt róla kötelességünkhöz képest szívesen említjük fel, — tesszük azért, mert buzdítani akarjuk őt nehéz pályáján szorgalom, tanulmány és kitaratás. Reménylünk, hogy többször is fog alkalmat nyújtani méltánylásunk kifejezésére.

Vasárnap, November 13-án „Dobó Katiczá“-t adták bérletfolyamban nagy közönség előtt; de biz arról jót keveset mondhatnánk. Már maga a darab, melyben szerző sajátos cynismussal hazai történetünk egyik fénypontjáról Egervár védelméből minden fényt, minden drámai mozzanatot, a nevetségességnek áldoz föl, a hazai történelmet ismerő magyar közönség előtt hatás nélkül kell, hogy maradjon: hátha még az egyes szereplők is oda működnek, hogy az elérhető hatás is elmaradjon?! No de ha nincs mit beszélni az előadásról vagy a szereplőkről: ne folytassuk tovább. Hubay azonban megérdemli, hogy „Homonnay“-ját felemlítsük.

Kedden, November 15-én bérletben „Galathea“ és „Fipsz“ került színre, s ha ma ismét rosszul lett volna Zoltán úr, bizony szívesebben elnézi a bérlő közönség, sem hogy oly betegesen mint ma volt, a színpadon lássa! Mind az operette, mind a vígjáték oly rosszul ment, hogy a közönség méltán megbotránkozott, s ha bár a füttyöket, melyekkel végre aközönség pár ifjú tagja jutalmazta őket, nem helyeseltük is, komolyan felhívjuk az igazgatóságot: tartsa fenn a jórendet társulata tagjai között, színpadon és színpadon kívül, s különösen ne engedje el, hogy a tagok közül bárki is úgy cselekedjék előadás előtti egész éjszakán, hogy azután másnap nem akarva is sületlenkedjenek, — s ha azért, hogy valaki Deák Ferenczet borozás közben kurjongatva szidalmazza, nem tartjuk is tisztünkbe vágónak felszólalni; joggal elvárjuk: hogy a bérlő közönség szeme közé, ily silány előadások sava ne szórassék.

Szerdán a helybeli izraelita nő-egylet javára bérlet szünetben nagy közönség előtt „Az erdő szépe“ hozatott színre, s eléggé jól is adatott elő. A jegyek eladására vonatkozólag lett volna némi megjegyzésünk, a mennyiben a bérlő közönség minden illem ellenére, sem az igazgató úr, sem az eladó nő-egylet részéről jegyeiknek záros határidő alatti megtartására felszólítva nem lett; de mivel épen most, hogy e sorokat írjuk, az igazgató úr jelentését olvassuk, melyben magát e figyelemtelenség alól kimentti, e megjegyzéstől annál szívesebben tartózkodunk, mert minden házsártosságunk mellett is nem szívesen zavarjuk meg azon örömet, mit a jótékony célú sikerült előadás felett érzünk. — Hubayné, Zendingé asszonyok szép játékkal nagyban járultak az előadás sikeréhez. Kiss, Zádor, Mezei szintén említésre méltók valának, valamint Bodrogi, ki szerepének mindenkor megszokott felelni.

Csütörtökön bérletfolyamban „Női harez“ 3 felvonásos francia vígjáték adatott. Közönségünk, mely csekély számban volt jelen, jól mulatott a jó előadás alatt. Zádorné kitűnő „Leona“ volt. Zendingé asszony szinte sikerülten játszott, külö-

nösen Hubay úrral való jelenéseiben, ki „Mont richard“ szerepében állta meg helyét. Rajz „Gri-gron“ szerepében a közönség mulattatására dicséretre méltón viselte magát.

Helybeli újdonságok.

† **A „Kecskeméti vidéki gazdasági egy-let“** November 13-án megtartott közgyűlésén, — noha a vidéki tagok az idő kellemetlensége és utak rosszasága miatt meg nem jelenhettek, — a részvényesek igen szép számmal voltak jelen, a gyűlés folyama alatt felmerült tárgyak iránt élénk érdekeltséggel viselkedtek. Lapunk jövő száma a gyűlés folyamáról részletes és kimerítő ismertetést fog hozni. Ugy látszik kezdi közönségünk ez egy-let nagy, és a jövőre áldásosan kiható horderejét és célját beismerni.

† **Posták megbízhatósága és lelkiismeretessége.** A multhéten adatott fel a nagy-kun-szent-mártoni postán egy kis csomag Kecskemétre küldés végett, a csomagba sorsjegyek és az ily dolgokbani járatlanságból, és így szabályellenesen az elkelt sorsjegyek ára 17 ft. 60 krajczár is volt zárva, a csomagra kívül e felirat: „sorsjegyek 27 ft. értékben“. A csomag Kecskemétre megérkezett és címzettnek kézbesítettett Nov. 13-án dél-előtt; azonban a csomag széle fel volt hasítva, és a sorsjegyek mellől hiányzott a 17 ft. 60 kr. Ehez úgy hiszem nem kell commentár. Kun-Szent-Márton-tól Kecskemétiig valamelyik finom szaglású posta kezelő a 60 krról megszagulván a pénz tartalmat, azt szépen kivette. Hanem ország-világ előtt az ily eljárásnak tolvajlás a valódi neve.

† **A nő-egylet** javára November 24-én tartandó sorsjegyhúzással egybekötött táncestélynek Laukó Károly úrnál elhelyezett nyeremény tárgyait alkalmunk volt meg szemlélni: a 300-nál több értékes és izletes darabból rendezett kiállítás igen jó hatást tesz a szemlélőre, és zavarba hozza a választásra nézve, hogy melyik darab megnyerését óhajtaná a maga számára. A vidékről is számos értékes és izletes tárgy küldetett be. Megtekintés végett ajánljuk lapuak olvasói figyelmébe.

† **Himen nagy hódításokat** tett a lefolyt hét alatt városunkban és megfosztotta hölgyeink koszorúját legszebb virágaitól. November 12-én Főrián Irma kisasszonyt czeglédi ügyvéd Zombori N. úr; November 17-én Kovács Mari kisasszonyt Pacsu Mihály ügyvéd úr; ugyan ezen napon Horváth Döme úr jeles képzettségű fia Horváth Béla városi tiszti ügyész úr Kun-Szent-Mártonban Bozókai Irma kisasszonyt, és a mai napon Ferenczi Viktoria kisasszonyt, Ferenczi Ida testvérét vezeté oltarhoz Dubraviczki Elek szolgabíró úr. Mind a négy szövetségre áldást kívánunk és tisztaszívűl óhajtuk, hogy Hymen láncza könnyű, kellemes rózsá-lánczok legyenek.

— **A kecskeméti jogacademiában** a joghallgatók segélyegyletének igazgató bizottsága követhető tagokból alakítottatt: elnök Pollányi Miksa harmadéves joghallgató; alelnök Konkolyi Jenő 3. é. jh.; jegyzők: Erdélyi Gyula 3. é. jh., Sárói Szabó László 1. é. jh.; pénztárnok Tóth János 2. é. jh.; ellenőr Sarkadi Nagy Antal 2. é. jh.; bizottsági tagok: Hemző László, Mihálovics Elek, Mészáros József, Fehérvári Sz. József, Vörösmarthy Gedeon, Parragh Béla, Katona Béla.

— **Az izraelita nőegylet** javára folyó hó

Szegény asszony talán
Meg is halna rózsák nélkül!
Vára magas erkélyében
Minden reggel rózsát tépdél,
S levelkét szélnek dobja...
Lesz tán a szél oly kegyelmes:
Kedvesének átladja?!

Hej pedig dehogyan lett! Elsodorta, elfűtta oly szenttelenül épen, mint azon szirmokat, melyek önmaguktól ereszkedének ölére, kihullván a kehelyből, midőn a halál szele megcsapá.

Oh mert a rózsák is elhervad, és vajmi korán. Lám, még csak imént virult ki a pünkösdi és már oda. Schlegel, a jeles német bölcsezt azt írja róla, a rózsák midőn legszebben kifejtett, azonnal hanyatlani kezd, csak mi gyönyörködve benne nem vesszük észre hervadását. Vagy talán észrevesszük, ha nem hiába, az ember olyasminek halálát, mi neki kedves, minek elvesztését fájlalja, nem örömet hiszi el mindaddig, míg a valóság hidegen arezul nem csapja.

Fájó érzellemmel esik megválni tőle, mikép nekem jelen alkalommal a regék és ábrándok kies honából leszállni a természetrajz egyhangú tartományába. De meg kell tennem. A rózsát ez oldaláról is be kell mutatnom. Ám hadd jöjjön, ha már jönne szükség.

Csokrom mindkét virága a fehér és piros is — százlevelű rózsák (Rosa centifoliata). Legelterjedtebb Kaukázia ligeteiben, Déli-Franciaországban, Angol- és Olaszországban, Ausztriában, Magyarországon, a holott a kertek díszül szolgál

A gyógyszerkönyv a tarka rózsával körül-belül egynek veszi, annyi különbséget tesz csupán, hogy a tarka rózsák virágait rendeli megszáritani, a százlevelű rózsát pedig rózsavíz (Aqua rosarum) készítésére fordítani. Különbözik ennek „Flores rosarum pallidarum“ nevet viselő, tökéletesen kifejlődött, kellemes szagú, gyenge összehúzó ízű bokréta levelei halványpirosak és felérek.

A folyadék, mely rózsavíz név alatt kel, nem a százlevelűből nyeretik. Perzsiában és Hindostániában készül vízzel lepárolás, más adatok szerint vizel áztatás folytán, különböző rózsafajok virágaiból, minők a Rosa damascena, R. sempervirens, és R. moschata; s Konstantinápolyon át hozzák a kereskedésbe. Polier szerint 100 font rózsák 2—3 nehezék olajat ad, minél fogva drágasága kimagyarazható. A rózsavíz 26° C felett némileg sűrű-folyó, azon alul jegezes tömeggé tömörül, vizben kevésbé, barlangban épen nem olvasható fel. Ez olajat nem ritkán geranium es rhodum olajjal hamisítják, melyeket azonban iblany gőzök barnára festenek, míg a valódi rózsavíz épen marad. *)

Hogy ez minek, megfelel rá a kedves mama, ki leánykájára holló-fürtű, vagy szöke hajú fejecskéjét simogatja.

Závodszy Károly.

*) Kátai Gábor: Növénytan stb. 323. l.

16-án Hubay úr színtársulata által rendezett előadás igen fényesen sikerült, s az egyeslet részére 113 o. é. frt. jövedelmet eredményezett. E szép siker leginkább a választmány néhány igen tevékeny és ügyes tagjának köszönhető, kik szép szemekkel és igen mozgékony nyelvükkel oly barbárokat is hódítottak meg, kik különben nem szoktak Thalia istennőnek áldozni. A választmány midőn Hubay úrnak és a darabban működött társulati tagoknak szives köszönetét mondja, egyúttal kívánja, hogy a derék társulatnak sok ily jövedelmező estélye jusson.

— **A kecskeméti** ref. főiskolai tüzoltó egyeslet több évi szünetelés után, nagy lelkesedéssel ez évben újra megalakult s a debreczeni híres tüzoltó egyeslet számos kitünő tagjával dicsekedik. Szervező ülés folyó hónap 14-én tartatott 126 tag jelenlétében s tisztviselőikül következő tagok választottak: elnök Foghtty János; alelnök Sarói Szabó László; jegyző Veresmarthy Gedeon; pénztárnok Katona Béla; választmányi tagok: Arady Kálmán, Lángos Kálmán, Molnár László, Hemző László; nagybotos Mocsy István; kisbotos Hoffmann Frigyes; nagyfejszés Molnár László, kisfejszés Cs. Vuchetis András, nagybaltás Lázár Ernő, kisbaltás Csabay Mihály, tizenkét vedres parancspoka K. Szabó József; horgosok: Hetteshajmer Abraham, Bunyi Lajos, kürtös Szöllősy István; lámpás Hemző László.

— Ez ifjú lelkesült társulat a hazai tüzoltó egyesletek belügyeivel alaposan megismerkedni s magát azokhoz alkalmazni óhajtván, az országos tüzoltók gyűlésén Foghtty János és Vuchetis András tagjai által fog képviseltetni. — Igen helyesen. — Húsz év előtt a kecskeméti népet ismertük általában és különbség nélkül a tüzoltás terén, a vakmerőségig buzgó önfeláldozás mintaképének; most veszély idején aránylag amily kevés a tüzoltók száma, épen oly aránytalanul nagy a bámész ácsorgók tömege. Indokolva kimutatni képesek vagyunk, hogy ez állapot az áldatlan emlékü zsandár urak félszeg intézkedéseinek eredménye, melytől az új nemzedéket csak jó példa és tüzoltó egyesletek szervezése által lehet megmenteni, — s ki lenne inkább hivatva erre, mint a minden jóra és üdvöstre fogékony derék tanuló ifjúság dicséretes buzgósága? — Éljenek!

— **Bodroginak**, kit közönségünk, annyiszor tapsolt már meg tavaszi ittléte alkalmával, és e mostani sasonban is, a jövő Szombaton vagy is november 26-án jutalomjátéka leend. Előadásra „XI-ik Lajos“ című 5 felvonásos francia tragoe-

diát választotta. Reményljük, hogy közönségünk az igazi érdem jutalmazását Bodrogi irányában, kiről még mindég csak jót hallottak, nagyszámmal való megjelenésével eszközölné.

— **A kapitányi hivatal** figyelmeztetjük, hogy a színház ns. Kovács László úrnak az 1-ső tizedben a „Postasip“ átellenében fekvő házában van, hol Október 15-ke óta Hubay úr társulata minden héten 5-ör előadást tart. A színházban dohányoznak, s összevissza oly dolgokat visznek véghez, a mibe a kapitányi hivatal joggal bele szólhat, nevezetesen pedig f. hó 16-án este az izraelita nő-egyeslet részére szánt előadás alkalmával a gyermekek és szolgálók egész hada állotta el a bejárást s igyekezett betörni a színházba, ámde egy árva lélek sem volt, ki e garázdaságot megszüntette volna, — továbbá a czélszerűen összelécezett székek között holmi verebek és barázda-billegetők szaladgálnak a felvonások közt és játék alatt egy formán, alkalmatlanságára azoknak, kiket időtlen udvarlásuk tárgyává tüztek ki s megbotránkozására azoknak, kik figyelni is szándékoznak. Mindezek rendellenességeik, miken a kapitányi hivatal van hivatva segíteni; felhívjuk azért: hogy a színházban képviseltesse magát, s ne szolgáltatssa ki gyámoltalanságáról a bizonyítványt ott is a hol senki sem kíváncsi rá.

Vidéki és vegyes újdonságok.

† **Ő felsége** 80,000 forintot adományozott Buda város szépítésére.

† **Budán pénzverde lesz.** A károly-kehérvári és a körmöcz-bányai pénzverdét megszüntetik, és ezek helyett Budán állítanak fel egy nagy-szerű pénzverdét.

† **Óriási ágyú.** Viktor Húgó egy roppant ágyút kiszittetett Párisban, és azt a kormány rendelkezése alá bocsátá. Az ágyú 15,500 frankba kerül, és „Chatiment“ nevet fog viselni, miután ára a „Chatiments“ felolvasásaiból folyt be.

† **Eb adó.** Szombathely városában új évtől fogva szinte behozzák az eb adót.

† **Száz öt csavargót** fogott el egy közelebbi éjjel a pesti rendőrség. Hát a mi rendőrségünkrol mikor lesz ily elismerő nyilatkozatot alkalmunk tenni, pedig nálunk is van ám csavargó quantum sátis!

† **A zágrábi országgyűlés** nov. 12-én nyitott meg, de nem volt határozat-képes.

† **Szép meteort** láttak Egerben november 6-án esti 6¹/₄ órakor nyugot felé. Futása közben szétpattant a meteor és pillanatra rózsás fényvel világítá meg a házak falait.

† **A kultusz** miniszterium egy szolgálja hivatalos értesítést kapott arról, hogy Khinában egy régi kivándorolt rokona halt meg, kiről millió frt. maradt rá. Szerencsétlen szolgál, ezután neki kell szolgát tartani, ki a tisztelgőket bejelentse.

† **Mivelt honvéd százados.** A hajdú kerület közgyűlése a kormányhoz folyamodott Elek G. honvédszázados ellen, ki egy Király nevű honvédlóvast megvagdalt, öklölt verte, s maig is fogva tartja, szülőit sem bocsátván hozzá. Megvagyunk győződve, hogy büntetlenül nem fog maradni, e honvédtiszti nevet meggyalázó hentesnek való úri ember.

† **Óriási szőlőtő.** Alföldi Sándor (városunk fia) kőrösi baranyamegyei ref. lelkész udvarában van egy roppant szőlőtő, mely tavál 920 fűrtöt, ez évben pedig 1600 szőlő-fűrtöt termett. A szőlőtő az idén 9 éves.

† „**Máramaros**“ pesti levelezője valami ifjú ismeretlen táltos, kit a világ félre ismer, levelét Horváth miniszterre ily sületlen travestált verssel végzi:

„Csak vágd fiam, vágjad Horváth

Kapsz valami kereszt formát.“

Tisztelt levelező úr, a ki egyik legtisztább jellemű hazafit és legmunkásabb ministert egy sületlen élezert emnyire tud gyanúsítani, az már kapott keresztet a természettől, és a hátán viseli azt.

Tudósítás a kecskeméti piacról.

(Alsó-ausztriai mérő szerint.)

1870. évi November 15.

Búza 84 fontos 4 frt. 65 kr., 82 fontos 4 frt. 40 kr., rozs 80 fontos 3 ft. 2 kr., 78 fontos 3 ft. 40 kr., árpa 74 fontos 2 ft. 30 kr. 68 fontos 2 ft. 20 kr. zab 1 ft. 70 kr., kukorica 1 ft. 80 kr., köles 2 ft. 50 kr. burgonya 1 ft. Hizott lúd párja 5 ft. 20 kr. Széna mázsája 1 ft. 19 kr. Szalma mázsája 1 ft. 10. kr. Keményfa öle 20 ft. Puhafa öle 15 ft.

Felelős szerkesztő: **Hornyik János.**

H I R D E T É S E K.

!! Hamisítás ellen óvás tétetik !!

Cs. kir. kiz. szab. újonan javított, amerikai és angol szabadalomlevéllel ellátott általánosan kedvelt

Anatherin-szájviz

POPP J. G.

gyakorló fogorvos és szabadalomtulajdonos Bécsben, Stadt, Bognergasse 2.

E szájviz, megvizsgálva a bécsi orvosi egyetem és saját 20 évi gyakorlat által kitünően hasznosnak bizonyult a száj minden kellemetlen büze ellen, valamint mű- és odvas fogaknak és gyökereknek elhanyagolt tisztítása úgy a dohányszag ellen. Felülmulthatlan szer ez: beteges könnyen vérzés, üdült lobbosfoghús, súly, különösen tengeren utazóknál, csúszos és közszerűes fogbetegségekben, a foghús elválása és enyészeteiben, különösen az előhaladt életkorban, miáltal idő változaskor különös érzékenység áll be; szolgál a fogak tisztítására általában, szintúgy hasznosnak bizonyult a foghús rothadásnál, különösen megbecsülhetlen inogó fogaknál, oly baj, melyben anuyi görvélyes szenvedni szokott: erősíti a foghúst s a fogakhoz való szilárdabb odaragaszódását eszközözi; beteges fogakkal bírókat óvja fogtájás ellen, az igen gyakori fogképződéstől: a száznak kellemes üdesség és hűvességet, valamint tiszta izlésképpességet kölcsönöz, minthogy abban a szívós nyálkát feloldozza, s így könnyebben eltávolítható, a miért is a szájviz-javításra behatással van.

Egy palack ra 1 ft. 40 kr. osztr. é. Bepakolásért 20 kr.

Növényi-fogpor. Tisztítja a fogakat olykép, hogy naponkénti használata által nemesak az általánosan oly kellemetlen fogkő eltávolíttatik, hanem a fogak máza is fehérség és szépségben fokozódik.

Egy doboz ára 63 kr. osztr. ért.

Anatherin-fogpászta. E fogpászta egyik legkényelmesebb fogtisztítószert, mivel semminemű az egészségnek ártalmas anyagot nem tartalmaz; ásványi alkatrészei a fogak zománczára hatnak anélkül, hogy azokat megtámadják, a pászta szerves vegyrései pedig tisztítják azokat és valamint azok zománczát és a nyálkából élénkítik; a szájrészeket a benlevő olajak frissítik; a fogak fehérsége és tisztasága is növekszik. Különösen ajánlható a vizen s szárazföldön utazóknak, minthogy sem ki nem ömölhet, sem pedig a naponkénti nedves használat által el nem romlik.

Egy szelence ára 1 frt. 22 kr. osztr. ért.

Fog-ólom. Ezen fog-ólom azon por és folyadékából áll, mely az íres korhadt fogak kitömésére azért használtatik, hogy a fogak eredeti alakjai ismét helyreállíttassanak, s hogy általa csontszá tovább terjedése megakadályoztassék, miáltal az életmaradékok további összegyűjtése, valamint a nyál és egyéb folyadékok, s a csontanyag további megingása a fog inig (mitől a fog fájdalom származik) meggátoltatik.

Egy tok ára 2 frt. 10 kr. osztr. ért.

RAKTÁRAK

ezen kitünő tulajdonságai miatt mindenütt, sőt Németország, Helvétzia, Török és Angolország, Amerika, Holland, Belgium, Olaszország, Kelet- és Dél-indiában méltán érdemelt elismerésben részesülő cikkek léteznek valódi és friss minőségben.

Egy palack ára mint eddig 1 frt. 40 kr. o. ért.

Kaphatók: Kecskeméten: Milhoffer János gyógyszerésznél; Szolnokon: Haranszky A.-nál; Félégyházán: Hoffer A. gyógyszerésznél; Nagykőrösi: Kögl B.-nél; Szt.-Miklóson: Mikó M.-nél; Kaloecán: Beer L. B.-nél; Szentesen: Eiszdörfer G. gyógyszerésznél; Halason: Novák R.-nél; Pesten: Török József és Thallmayer gyógyszerészeknél; Szegeden: Kovács M., Kovács J. gyógyszerészeknél, Fischer, Schopper, Deutsch H.-nál.

2153

1870

Árverési hirdetmény.

Sz. kir. Kecskemét város telekkönyvi törvényszéke részéről közhírré tétetik, miszerint Harkai Eszter Bódog Sándorné felperes részére 100 ft. — kr. tőke követelése és járuléki kielégítése végett, végrehajtást szenvedett alperes Szakács Sándorné Bálint Zsuzsánnának bíróság lefoglalt, a kecskeméti 9316. számú telekkönyvben 205/b számszám alatt foglalt s neve alatt beirt 263 forint 41 kr-ra becsült feleház illetékére a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1870. évi november 29. és szűkség esetében 1870. évi december 29. napjának mindég délelőtti 9 órája a városi telekkönyvi hivatalban akként tüzetett ki, hogy első alkalomkor az árverés alá bocsájtott ingatlanlás becsáron alul el nem eladható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben vagy értékpapírban bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvastatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Felszólíttanak azon jelzőlogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi törvényszék székhelyén vagy ennek közelében laknak az iránt, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett, a törvényszék székhelyén megbízottat rendeljenek, és azok nevét s lakását az eladásig jelentsék be, mert ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

A perrendtartás 433 és 466 §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vőnek, hogy kereseteiket a hirdetmény közzé tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, ezen telekkönyvi törvényszékhez adják be, különben azok az árverés foganatosítását nem gátolhatván, egyedül a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Kelt Kecskeméten, 1870-ik évi október 28-án tartott városi törvényszék telekkönyvi üléséből.

4818

1870

H i r d e t m é n y.

A főméltóságú m. kir. Igazságügy miniszterium f. évi julius 10-dikéről 12 sz. a. kibocsájtott rendeletével a főméltóságú m. kir. Belügyminiszteriummal egyetértőleg megengedni méltóztatott, hogy Kecskemét város kebelében az 1868. LIV. t. cz. 1. §. alapján egy második egyes bíróság állíttassék fel, minek folytán értesítettik a városi lakosság, hogy a második egyes bíróság hivatalos eljárását f. évi decz. 1-ső napján megkezdendi.

Miután tehát a most érintett időponttól kezdve két egyes bíróság fogja a hozzá tartozó ügyek felett a bírói eljárást gyakorolni, ehez képest a város község-hatósági t. közgyűlése a két egyes bíróság hatósági területének elkülönítését f. évi sept. 19-én 361. sz. a. hozott határozatával következőkép állapítá meg.

I. Az egyik úgynevezett felsőkerületi bíróság kerületét képezendi a városnak 2., 3., 4., 5. és 11. tizede a város külső határ területének azon részével, mely az izsáki és szolnoki utak felső felén fekszik, a szentkirályi és alpári pusztákkal együtt.

II. A másik vagy is alsó kerületnek nevezett bírósági terület pedig alkittatik a városnak 1., 6., 7., 8., 9. és 10. tizedeiből, ehez tartozván a város külső határ-területének azon része, mely az izsáki és szolnoki utak alsó felén fekszik — az ágasegyházi, borbási, monostori és bugaczi pusztákkal együtt.

Mindkét egyes bíróság az újaváros-házánál a törvényszéki épületben helyeztetik el, akképpen, hogy a már eddig működött egyesbíróság mostani helyiségét megtartandja, — az újon felállított (alsó kerületi) egyes bíróság helyisége pedig az újaváros-házánál e célra átalakított melléképületben leend.

Mindkét egyes bíróság ígtató könyveinek vezetésével a városi törvényszéki ígtató van megbizva.

Kecskemét, 1870. November 16.

Bagi László, főbíró.